

UZASADNIENIE

Powódka K. B., w pozwie z dnia 4 stycznia 2012 roku skierowanym do Sądu Rejonowego w Pabianicach przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., wniosła o zasądzenie kwoty 15.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, ból i cierpienie w związku z obrażeniami ciała i rozstrojem zdrowia powstałymi na skutek wypadku z dnia 14 marca 2011 roku.

Nadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /pozew - k. 2-3/

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż wypłacona dotychczas przez niego powódce kwota 7.700 zł tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanej przez nią krzywdy w związku z wypadkiem z dnia 14 marca 2011 roku. /odpowieź na pozew - k. 15-23/

W piśmie z dnia 24 kwietnia 2014 roku powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz:

- kwoty 122.300 zł tytułem dopłaty zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 42.300 zł od dnia 7 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 80.000 zł od dnia złożenia pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty,

- kwoty 2.160 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 15 marca 2011 roku do dnia 15 grudnia 2011 roku z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty. / pismo z 24.04.2014r. - k. 211/

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał do Sądu Okręgowego w Łodzi. /postanowienie - k. 213/

Na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku powódka popierała powództwo - wniosła o zasądzenie: zadośćuczynienia w wysokości 122.300 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 42.300 zł od dnia 9 grudnia 2011 roku, od kwoty 80.000 zł od dnia 29 kwietnia 2014 roku, skapitalizowanej renty w kwocie 2.160 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 kwietnia 2014 roku. Powódka podała, iż na skapitalizowaną rentę składają się koszty opieki osób trzecich. /protokół rozprawy z 28.10.2015r. - k. 378 – adnotacja 00:01:08/

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. /protokół rozprawy z 28.10.2015r. - k. 378 – adnotacja 00:06:51/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 marca 2011 roku około godziny 19 na ulicy (...) w P. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku, którego obrażeń doznała siedząca na tylnym siedzeniu za kierowcą samochodu D. (...) K. B.. /zgłoszenie szkody osobowej - załączone akta szkody/

Z miejsca wypadku powódka została przewieziona karetką pogotowia ratunkowego do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego (...) Centrum Medycznego w P.. Od 14 marca do 17 marca 2011 roku K. B. przebywała na Oddziale Chirurgii Ogólnej i Naczyniowej w/w szpitala z rozpoznaniem urazu głowy i szyi, rany tłuczonej okolicy czołowej, skręcenia kręgosłupa szyjnego. Powódce zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego Schantza przez trzy tygodnie i skierowano na dalsze leczenie do Poradni Ortopedycznej oraz Poradni Chirurgicznej. /dokumentacja medyczna – załączone akta szkody, zeznania powódki -protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:12:07/

Po opuszczeniu szpitala powódka odczuwała bóle kręgow szyjnych, głowy, śniły się jej wypadki, miała wysoki puls. Ucisk w prawej ręce był słaby, nastąpiło ograniczenie ruchomości tej ręki. Powódka toaletę wykonywała lewą ręką. / zeznania powódki - protokół rozprawy z 21.09.2015r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:12:07, 00:25:01/

K. B. leczyła się w (...) w P., Poradni Urazowo – Ortopedycznej (...) Centrum Medycznego w P. oraz Zakładzie (...) w P.. /dokumentacja medyczna – załączone akta szkody, historia choroby - k. 45- 58/

Po wypadku z uwagi na depresję, myśli samobójcze przez około pół roku przebywała w szpitalu psychiatrycznym. Od 22 czerwca do 31 lipca 2015 roku z związku z zaburzeniami depresyjnymi powódka była hospitalizowana w (...) Centrum Psychiatrycznym. /zeznania powódki - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:12:07, karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 364/

W wyniku wypadku powódka doznała urazu ogólnego, urazu głowy z raną tłuczoną czoła lewego, wstrząśnienia mózgu, urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, urazu barku prawego ze stłuczeniem części górnej i środkowej splotu barkowego po tej stronie. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii J. Ł. - k. 158/

U K. B. na skutek wypadku komunikacyjnego wystąpiła dekompensacja cech osobowości bierno – zależnej pod postacią reakcji neurotycznej wyrażającej się:

- obniżeniem nastroju, skłonnością do płaczliwości,
- odczuwaniem lęku, niepokoju,
- somatyzacją energii psychicznej,
- obniżeniem poczucia własnej wartości,
- osłabieniem kontaktów interpersonalnych,
- spadkiem apetytu,
- zaburzeniami snu,
- okresowymi myślami rezygnacji bez tendencji do realizacji. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii M. P. - k. 266, pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. R. - k. 289/

Przebyte obrażenia i ich następstwa wyzwołyły istotne cierpienia fizyczne, na które składał się ból o różnej lokalizacji, ograniczenia pełnej wydolności fizycznej, uciążliwość noszenia kołnierza ortopedycznego, szczególnie nasilone w pierwszych trzech miesiącach, z następową stopniową poprawą, choć niecałkowitą.

Przedmiotowy wypadek wyzwołył także cierpienia natury psychicznej o analogicznym stopniu natężenia. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii M. L. - k. 68 wraz z ustną opinią uzupełniającą - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v – adnotacja 00:06:08/

Pod względem ortopedycznym cierpienia fizyczne powódki związane z przedmiotowym zdarzeniem były znaczne przez pierwsze cztery tygodnie od wypadku. Po tym czasie cierpienia przeszły w stan przewlekłych bólów szyi z promieniowaniem do prawego barku i dolegliwościami charakterystycznymi dla tzw. zespołu bolesnego barku. / pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii J. F. - k. 91-92/

Wypadek wyzwołył u K. B. wystąpienie zespołu bólowego korzeniowego kręgosłupa szyjnego. /ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu neurologii M. L. - k. 85/

Rozmiar cierpień psychicznych powódki związanych z wypadkiem i leczeniem pod względem stanu zdrowia psychicznego był umiarkowany. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii M. P. - k. 266, pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. R. - k. 289/

K. B. wymagała leczenia przeciwbólowego, którego miesięczny koszt mógł wynieść maksymalnie 50 zł, leków obniżających napięcie mięśniowe (około 43 zł miesięcznie), leków stosowanych w leczeniu zawrotów głowy (około 130 zł miesięcznie), leków przeciwłękowych i antydepresyjnych (25 zł – 40 zł). /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii M. L. - k. 68 wraz z ustną opinią uzupełniającą - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v – adnotacja oo:06:08/

Z oceny ortopedycznej powódka nie wymagała leczenia farmakologicznego z wyjątkiem zażywania leków przeciwbólowych, których łączny koszt w okresie pierwszego miesiąca po wypadku wynosił około 70 zł. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii J. F. k. 91-92/

Po wypadku przez pierwsze 3 miesiące powódka wymagała pomocy osób trzecich w wykonywaniu ciężkich prac, obciążających obręcz barkową, w dźwiganiu ciężarów, o wymiarze około 8 godzin tygodniowo, w kolejnych 4-6 miesiącach pomoc była potrzebna w wymiarze około 5 godzin tygodniowo. Aktualnie dolegliwości zespołu bolesnego barku stanowią wskazanie do korzystania z pomocy osób trzecich. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii M. L. - k. 68 wraz z ustną opinią uzupełniającą - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v – adnotacja oo:06:08/

Pod względem ortopedycznym wypadek spowodował utrudnienia w wykonywaniu cięższych czynności fizycznych połączonych z dźwiganiem ciężarów przez 2 miesiące od zdarzenia. Aktualnie w związku z dysfunkcją prawej kończyny górnej powódka ma ograniczoną możliwość wykonywania cięższych prac porządkowych i czynności wymagających unoszenia obu rąk ku górze, np. układania przedmiotów na wysokości powyżej poziomu barków. Pomoc w zakresie wykonywania tych czynności wynosi około 10 godzin w skali miesiąca. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii J. F. - k. 91-92/

Związek dysfunkcji kończyny u powódki skutkującej ograniczeniem ruchomości prawego stawu ramiennego wydaje się bardzo prawdopodobny. Tzw. zespół bolesnego barku często rozwija się powoli, czasem przez kilka miesięcy po urazie. U powódki wypadek spowodował urazy wielomiejscowe, mógł być przyczyną także stłuczenia barku, który z czasem staje się punktem wyjścia dla przetrwałej patologii stawu ramiennego. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii J. F. - k. 91-92/

Istnieje jednoznaczny związek przyczynowy dysfunkcji prawego stawu barkowego a doznany przez powódkę urazem splotu barkowego prawego. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii J. Ł. - k. 159/

K. B. w wypadku komunikacyjnym doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu:

- z punktu widzenia neurologa – łącznie 10% (tj. 5% z pkt 10a i 5% z pkt 94a);

- z punktu widzenia ortopedy - łącznie 10% (tj. 2% z pkt 19a i 8% z pkt 104);

- z punktu widzenia neurochirurga - łącznie 44% (tj. 10% z pkt 10a, 4% z pkt 19a, 25% z pkt 181 lm, 5% z pkt 94ac), z tym, że 10% uszczerbku pokrywa z uszczerbkiem określonym przez biegłego z zakresu neurologii, 2% uszczerbku pokrywowa się z uszczerbkiem określonym przez biegłego z zakresu ortopedii. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii M. L. - k. 68, pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii J. F. - k. 91-92, pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii J. Ł. - k. 159-160/

Rokowania co do stanu zdrowia psychicznego powódki są pomyślne. Obecnie nie stwierdza się zaburzeń emocjonalnych, czy psychotycznych, ani ograniczeń w codziennym funkcjonowaniu powódki.

Brak jest przeciwwskazań do pracy wykonywanej dotychczas, co więcej podjęcie obowiązków zawodowych dla powódki ma wymiar również terapeutyczny. /pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. R. k. 289/

W dniu wypadku K. B. była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako bezrobotna z prawem do zasiłku. Wcześniej pracowała w zakładzie krawieckim. Powódka mieszkała z mężem i studiującym synem. Zajmowała się obowiązkami domowymi. /zeznania powódki - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:12:07/

Obecnie K. B. nie jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy. Pozostaje na utrzymaniu męża. Zajmuje się gospodarstwem domowym, gotuje obiady, sprząta. Zakupy robi mąż, bowiem powódka boi się wychodzić z domu. Z uwagi na ograniczenie ruchomości prawej ręki powódka nie myje okien, nie odkurza dywanów, nie może dźwigać zakupów w prawej ręce. Czynności te wykonują jej mąż i syn. Powódka nie może nosić torebki na prawym ramieniu. /zeznania powódki - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:12:07, 00:25:01/

Powódce zdarza się kupić drobne rzeczy, np. perfumy. Z domu wychodzi raz w tygodniu. Przed wypadkiem powódka była osobą aktywną towarzysko, odwiedzała koleżanki. W chwili obecnej najlepiej czuje się w domu. /zeznania powódki - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:25:01/

Powódka nie prowadzi życia rodzinnego. Z córką K. widuje się raz w tygodniu, z wnuczką nie spotkała się przez pół roku. /zeznania powódki - protokół rozprawy z 21.09.2015 r. – k. 366v-367 – adnotacja 00:28:11/

W dacie zdarzenia samochód sprawcy wypadku objęty był ochroną ubezpieczeniową przez (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, potwierdzoną polisą nr (...). /załączone akta szkody/

W piśmie z dnia 4 listopada 2011 roku, które wpłynęło do Centrum (...) pozwanego towarzystwa ubezpieczeń w dniu 9 listopada 2011 roku, powódka domagała się wypłaty od (...) S.A. z siedzibą w W. na jej rzecz kwoty 50.000 tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 90 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. /wniosek - załączone akta szkody/

Strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła K. B. 7.700 zł tytułem zadośćuczynienia. /okoliczność bezsporna/

Odpis pisma powódki z 24 kwietnia 2014r. został doręczony stronie pozwanej w dniu 29 kwietnia 2014r. /okoliczność bezsporna/

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na powołanych dowodach z dokumentów, zeznaniach powódki oraz opinii biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, neurochirurgii, psychologii, psychiatrii. Wydane przez biegłych lekarzy opinie Sąd uznał za rzetelne i wyjaśniające wszystkie konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Zostały one wykonane zgodnie z tezami dowodowymi w oparciu o analizę akt sprawy i badanie powódki. Biegli w swoich opiniach w sposób jasny i logiczny wyjaśnili wszystkie wątpliwości, uzasadnili wywiedzione wnioski oraz w sposób jednoznaczny odnieśli się do pytań i zarzutów zgłaszanych przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie strona pozwana, nie kwestionując swojej odpowiedzialności za zaistniały wypadek, wносиła o oddalenie powództwa, uznając je za niezasadne.

Bezspornym jest okoliczność, że na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 14 marca 2011 roku powódka doznała obrażeń ciała. Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności, w których doszło do wypadku, również nie powoływała się na okoliczności, które wyłączyłyby odpowiedzialność sprawcy.

Podstawę zasądzenia zadośćuczynienia stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., zgodnie, z którym w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie jest formą rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej i obejmuje swym zakresem wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które mogą powstać w przyszłości. Ma w swej istocie ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć. Dzięki niemu winna zostać przywrócona równowaga, zachwiana wskutek popełnienia przez sprawcę czynu niedozwolonego. Ma ono charakter całościowy i winno stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość. Wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności sprawy, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości, czy nieodwracalnego charakteru. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień i ujemnych doznań psychicznych powinny być uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, jednakże w relacji do indywidualnych okoliczności danego przypadku. Od osoby odpowiedzialnej za szkodę poszkodowany winien otrzymać sumę pieniężną, o tyle w danych okolicznościach odpowiednią, by mógł za jej pomocą zatrzeć lub złagodzić poczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną. Nie ma natomiast podstaw do uwzględnienia żądania w takiej wysokości, by przyznana kwota stanowiła ponadto, ze względu na swoją wysokość, represję majątkową (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73).

Ustalając wysokość zadośćuczynienia przysługującego powódce, Sąd miał na względzie to, że K. B. na skutek wypadku doznała urazu głowy, wstrząśnienia mózgu, urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, urazu barku prawego ze stłuczeniem części górnej i środkowej splotu barkowego po tej stronie.

Sąd ustalił, że w związku z doznanymi obrażeniami powódka odczuwała dolegliwości bólowe i dyskomfort psychiczny. Cierpienia fizyczne i psychiczne związane były nie tylko ze skutkami urazu, ale także koniecznością pobytu w szpitalu, noszeniem kołnierza ortopedycznego. Podkreślić należy, że w wyniku wypadku K. B. doznała urazu splotu barkowego, co przyczyniło się do dysfunkcji prawego stawu barkowego i skutkowało utrudnieniem wykonywania cięższych czynności fizycznych, ograniczeniem ruchomości prawej ręki, która trwałą do chwili obecnej. Na skutek przedmiotowego zdarzenia życie powódki uległo zmianie, boi się wychodzić z domu, ograniczyła kontakty towarzyskie, nie jest w stanie wykonywać wszystkich dotychczasowych czynności.

Bez wpływu na ocenę wysokości należnego powódce zadośćuczynienia nie może pozostać również uszczerbek na zdrowiu związany z przebytem urazem, który został oceniony przez biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, neurochirurgii łącznie na 52%.

Analizując okoliczności faktyczne rozpatrywanej sprawy, kierując się treścią opinii biegłych lekarzy wydanych w sprawie, wypłatą powódce przez pozwanego zadośćuczynienia w wysokości 7.700 zł, Sąd uznał za zasadne zasądzenie na jej rzecz zadośćuczynienia w żądanej kwocie, tj. 122.300 zł.

O odsetkach od zasądzonego zadośćuczynienia Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Stosownie do § 1 cyt. przepisu, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Należy podkreślić, że roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym staje się wymagalne dopiero po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 1973 roku o sygn. akt I CR 55/73). Z charakteru świadczenia, którego wysokość ze swej istoty jest trudno wymierna i zależna od szeregu okoliczności związanych z następstwami zdarzenia szkodowego, wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje po wezwaniu dłużnika i że od tego momentu należą się odsetki za opóźnienie. Jednocześnie należy wskazać, że ubezpieczyciel winien zlikwidować szkodę w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia szkody. Jednak w przypadku, gdyby wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia w tym terminie było niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w terminie 14 dni od dnia wyjaśnienia tych okoliczności (art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych).

W przedmiotowej sprawie zgłoszenie szkody, obejmujące m.in. żądanie zadośćuczynienia w wysokości 50.000 zł, wpłynęło do strony pozwanej w dniu 9 listopada 2011 roku. Ostatecznie pozwane Towarzystwo (...) wypłaciło powódce

zadośćuczynienie w wysokości 7.700 zł. Mając na uwadze datę zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi, ustawowe odsetki w zakresie kwoty 42.300 zł zostały zasądzone od dnia 9 grudnia 2011 roku, natomiast od kwoty 80.000 zł od dnia 30 kwietnia 2014 roku, przy uwzględnieniu, iż doręczenie pisma rozszerzającego powództwo nastąpiło w dniu 29 kwietnia 2014 roku.

Zgodnie z przepisem art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Renta z tytułu zwiększenia się potrzeb poszkodowanego dotyczy sytuacji, gdy w wyniku doznanej szkody istnieje konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania w zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu do stanu sprzed wyrządzenia szkody. Tu wyrównuje się m.in. koszty stałej opieki i lekarstw. Przyznanie renty z tego tytułu nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi związane z tym wydatki.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oczywistym jest, że w związku z wypadkiem powódka wymagała pomocy osób trzecich. W ślad za opinią biegłego z zakresu neurologii Sąd przyjął, że po wypadku przez 3 miesiące powódka wymagała takiej pomocy wymiarze około 8 godzin tygodniowo, w kolejnych 4-6 miesiącach pomoc ta była potrzebna w wymiarze około 5 godzin tygodniowo.

Uwzględniając stawkę odpłatności za usługi opiekuńcze, Sąd przyjął, że koszty związane z pomocą osób trzecich:

- w okresie od 15 marca do 15 czerwca 2011 roku wyniosły 960 zł /8 godzin x 10 zł x 4 tygodnie x 3 miesiące/,
- w okresie od 16 czerwca do 15 grudnia 2011 roku wyniosły 1.200 zł /5 godzin x 10 zł x 4 tygodnie x 6 miesięcy/.

Zgodnie z żądaniem powódki Sąd zasądził od strony pozwanej na jej rzecz 2.160 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 15 marca do 15 grudnia 2011 roku. Odsetki od powyższej kwoty zasądzono od dnia 30 kwietnia 2014 roku na podstawie art. 481 k.c., uwzględniając datę wymagalności roszczenia.

W pozostałej części, tj. w zakresie żądania odsetek, Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do przepisu art. 100 k.p.c., uznając, iż powódka uległa tylko co do nieznaczącej części swego żądania.

Ogółem poniesione przez powódkę koszty prowadzenia sprawy wyniosły 2.417 zł. Złożyły się na nie koszty zastępstwa procesowego stron ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 ze zm.) w wysokości 2.400 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 1014, poz. 1025 ze zm.) opłata stosunkowa w sprawie o zapłatę 124.460 zł wynosi 6.223 zł.

Nieuiszczone koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu (6223 zł) i wynagrodzenia biegłych sądowych wyłożone tymczasowo z funduszu Skarbu Państwa (4273,88 zł) wyniosły łącznie 10.496,88 zł. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., Nr 1025 ze zm.) Sąd nakazał powyższą kwotę pobrać od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi tytułem kosztów sądowych.